

ERICH KUNZ

GEORGES MAES

CASINO-KURSAAL OOSTENDE

FESTIVAL VAN VLAANDEREN FESTIVAL DES FLANDRES 1963

Onder de hoge bescherming van Hare Majesteit Koningin Elisabeth en onder het beschermheerschap van het Ministerie van Nationale Opvoeding en Cultuur.

Sous le haut patronage de sa Majesté la Reine Elisabeth et sous le patronage du Ministère de l'Éducation Nationale et de la Culture.

AUDITORIUM

Vrijdag 23 augustus — Vendredi 23 août

HET BELGISCH KAMERORKEST
L'ORCHESTRE DE CHAMBRE DE BELGIQUE

Solist(e) :

ERICH KUNZ

Dir. :

GEORGES MAES

1. OUVERTURE TOT TITUS

Mozart

In de maand juli van 1791 kreeg Mozart een uitnodiging van het Boheemse staatsbestuur om naar Praag af te reizen en er de feestopera te componeren die ter gelegenheid van de kroning van Leopold de Tweede tot Koning van Bohemen zou worden opgevoerd.

De ouverture tot „La Clemenza di Tito“, de goedheid van Titus is een geliefd orkestnummer gebleven. Ze heeft een feestelijk karakter, de inzet is pittig en keert in de herhaling met even grote nadruk terug.

2. TWEE ARIA'S UIT „DIE ZAUBERFLOTE“

- a) Ein Mädchen oder ein Weibchen
- b) Der Vogelfänger

ERICH KUNZ

3. SERENADE Nr 6 in Re groot K.V. 239 „Serenata Notturna“

Maestoso
Menuetto
Rondo

Deze korte serenade is een echt juweeltje van onbezorgde gezelschapskunst. Twee leidende violen, een altviool en een kontrabas treden solistisch op tegenover het meervoudig bezet strijkenensemble. De pauken geven er een bijzondere bij-kleur aan.

Solisten : J. SALOMONS

E. VANDER SCHUEREN (violen)

J. ROUMEN (alto)

W. JACOBS (basviool)

4. DON GIOVANNI

Aria van Leporello

ERICH KUNZ

Pauze

5. TWEE ARIA'S UIT „LE NOZZE DI FIGARO“

ERICH KUNZ

6. SYMFONIE nr 35 in Re groot K.V. 385 „Haffner“

(1782)

Allegro con spirito
Andante
Menuetto
Presto

Deze prachtige symfonie schreef Mozart voor een feest in het huis van de Salzburgse burgemeester, Sigmund Haffner, voor wiens dochter Elisabeth de jonge meester zes jaar vroeger de Haffner serenade (K.V. 250) had gekomponeed.

Met dit werk opende Mozart op schitterende wijze de reeks van zijn grote Weense symfonieën.

In het eerste deel, waarin een enkel thema wordt uitgewerkt, voelt men de invloed die de bestudering van Bach en Händel op de komponist had.

De drie volgende bewegingen brengen niet het verrassende van het eerste allegro. Het andante zingt een sierlijke melodie, het menuet is geritmeerd en heeft een zacht meeslepend trio. De finale is brillant en groeit uit tot een vlug en geestrijk spel.

1. OUVERTURE DE TITUS

Mozart

Mozart fut invité en 1791, par le gouvernement de l'Etat de Bohême, à se rendre à Prague pour y composer l'opéra „La Clemenza di Tito”, qui devait être joué à l'occasion des fêtes de couronnement de Léopold II comme roi de Bohême le 6 septembre 1791. L'ouverture de cet opéra, est d'une facture noble et solennelle. Elle est la dernière œuvre de Mozart écrite en forme de sonate.

2. DEUX AIRS DE „DIE ZAUBERFLOTE“

- a) Ein Mädchen oder ein Weibchen
- b) Der Vogelfänger

ERICH KUNZ

3. SERENADE No 6 en Ré majeur K.V. 239 „Serenata Notturna“

Maestoso
Menuetto
Rondo

Faire de la musique, rien que de la musique pourrait être le sous-titre de cette sérénade délicieuse, d'une simplicité géniale. Les deux premiers violons, un alto et une contrebasse forment la partie concertante vis-à-vis de l'orchestre à cordes. Les tymbales ajoutent un trait piquant à l'ensemble.

Solistes : J. SALOMONS
E. VANDER SCHUEREN (violons)
J. ROUMEN (alto)
W. JACOBS (basse)

4. DON JUAN

Air de Leporello

ERICH KUNZ

Entr'acte

5. DEUX AIRS DE „LE NOZZE DI FIGARO“

ERICH KUNZ

6. SYMPHONIE en ré majeur K.V. 385

1782

Allegro con spirito
Andante
Menuetto
Presto

Cette symphonie fut écrite pour être exécutée chez le bourgmestre de Salzbourg, Sigmund Haffner, pour lequel Mozart avait déjà composé, six ans au paravant la célèbre „Haffner-Serenade”.

Cette symphonie est la première de la brillante série des symphonies viennoises de Mozart.

Elle débute directement par le développement du thème d'une rare puissance dramatique.

L'écriture de cette pièce, permet de déceler la forte influence des maîtres du contrepoint : Bach et Haendel.

Notons que les trois autres mouvements sont écrits dans la manière de ses œuvres antérieures.

La mélodie de l'andante est gracieuse, le menuet, au rythme net présente un trio dont la mélodie se fait plus douce. Le finale est brillant et bref. Dans ce presto joué „aussi vite que possible”, comme le demandait l'auteur, on retrouve l'humour mêlé de grotesque de l'air : „Ha, wie will ich triumphieren” chanté par Osmin au troisième acte de „l'Enlèvement au Sérail”.

1. OUVERTURE TOT TITUS

Mozart

In de maand juli van 1791 kreeg Mozart een uitnodiging van het Boheemse staatsbestuur om naar Praag af te reizen en er de feestopera te componeren die ter gelegenheid van de kroning van Leopold de Tweede tot Koning van Bohemen zou worden opgevoerd. De ouverture tot „La Clemenza di Tito“, de goedheid van Titus is een geliefd orkestnummer gebleven. Ze heeft een feestelijk karakter, de inzet is pittig en keert in de herhaling met even grote nadruk terug.

2. TWEE ARIA'S UIT „DIE ZAUBERFLOTE“

- a) Ein Mädchen oder ein Weibchen
- b) Der Vogelfänger

ERICH KUNZ

3. SERENADE Nr 6 in Re groot K.V. 239 „Serenata Notturna“

Maestoso
Menuetto
Rondo

Deze korte serenade is een echt juweeltje van onbezorgde gezelschapskunst. Twee leidende violen, een altviool en een contrabas treden solistisch op tegenover het meervoudig bezet strijkenensemble. De pauken geven er een bijzondere bij-kleur aan.

Solisten : J. SALOMONS
E. VANDER SCHUEREN (violoncello)
J. ROUMEN (alto)
W. JACOBS (basviool)

4. DON GIOVANNI

Aria van Leporello

ERICH KUNZ

Pauze

5. TWEE ARIA'S UIT „LE NOZZE DI FIGARO“

ERICH KUNZ

6. SYMFONIE nr 35 in Re groot K.V. 385 „Haffner“

(1782)

Allegro con spirito
Andante
Menuetto
Presto

Deze prachtige symfonie schreef Mozart voor een feest in het huis van de Salzburgse burgemeester, Sigmund Haffner, voor wiens dochter Elisabeth de jonge meester zes jaar vroeger de Haffner serenade (K.V. 250) had gekomponeed.

Met dit werk opende Mozart op schitterende wijze de reeks van zijn grote Weense symfonieën.

In het eerste deel, waarin een enkel thema wordt uitgewerkt, voelt men de invloed die de bestudering van Bach en Händel op de komponist had.

De drie volgende bewegingen brengen niet het verrassende van het eerste allegro. Het andante zingt een sierlijke melodie, het menuet is geritmeerd en heeft een zacht meeslepend trio. De finale is briljant en groeit uit tot een vlug en geestrijk spel.